

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа,

КЊАЗ СРПСКИ

Имајући на уму, да се владалачком прокламацијом данас позива народ српски на оружје за ослобођење и независност, и да се за ту цел, којој народ српски од Косова тежи и за коју се бори, предузима учешће у рату Русије противу Турске;

Узимајући даље у призрење, да је сада у ванредним приликама највећа народна потреба, да се наредбе власти најбрже, најтачније и најревносније врше, те да би се осигурао успех народног дела,

На предлог Нашега министарског савета,

На основу члана 56. устава,

Наредили смо и наређујемо следеће, што ће силу закона имати:

Члан 1.

Сваки чиновник, који у садањим ванредним околностима не би тачно, ревносно и искрено вршио налоге претпостављене власти, или који би својим радом, понашањем или говором, у служби или ван ове, умаљавао народно одушевљење према предузетој

општој ствари, те тиме сметао успеху исте, — може се, на предлог надлежног министра, по узетом изјашњењу и на основу прибављених дана, а по саслушању министарског савета, указом Књажевим уклоњити са звања, на коме се наводи; а затим претписом надлежног министра одредити на вршење друге које дужности.

Члан 2.

На место овако уклоњеног чиновника одредиће се одма претписом други чиновник или пензионар да врши његову дужност, и овај одређени чиновник или пензионар, ако би имао мању плату или пензију, примаће плату или пензију равну плати уклоњеног чиновника.

Ово ће се вршити тако: да вршилац туђе дужности вишак, који ће му припадати преко своје плате или пензије, прима из плате уклоњеног чиновника, а овај да прима само остатак своје плате ма и да би био употребљен на другу дужност.

Члан 3.

Ни један, ни други од чиновника, о којима је говор у члановима 1. и 2., неће добијати дијурну, попутину и селидбене трошкове у случајима, гди би им иначе то по закону припадало.

Члан 4.

Овај закон ступа у живот од дана Књажева потписа, а важиће докле буде трајало ратно стање.

Препоручујемо Нашем министарском савету, да овај закон обнародује, а свима Нашим министрима, у колико се кога тиче, да се о извршењу његовом старају; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

1. Децембра 1877.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Председник министарског савета,
чиновник грађевина,*

Стевча Михаиловић с. р.

*Министар иностраних дела, и по
потреби заслужних председника
министарског савета,*

Јов. Ристић с. р.

Министар правде,

Јеврем Грујић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

Министар просвете и црквених дела,

А. Васиљевић с. р.

Министар финансије,

В. Јовановић с. р.

*Министар војне,
артиљеријски пуковник,*

С. Грујић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа,

КЊАЗ СРПСКИ.

На предлог Нашега министарског савета,

Имајући на уму: да се владалачком прокламацијом данас позива народ српски на оружје за ослобођење и независност, и да се за ту цел, којој народ српски од Косова тежи и за коју се бори, предузима учешће у рату Русије противу Турске,

И узимајући у обзир проглашено ратно стање, због кога су сви војници а и они, који нису војници, али изван места свога пребивања врше војене дужности, напустити морали своју приватну радњу и зараду,

На основу члана 56 устава,

Наредили смо и наређујемо следећа определења, која ће имати силу закона:

О продужењу рокова плаћања у грађанским потраживањима према дужницима, који су војници, или који врше какву војну дужност изван места сталног пребивања.

Члан 1.

У свима оним окрузима, срезовима и местима, за која закон од 23. Јунија 1877 год. (збор. 31.